

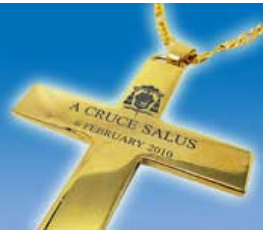
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก ในวัดแห่งหนึ่งมีกลุ่มนักขับร้องที่มีชื่อเสียงมาก แม้ว่าเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ แต่ก็ได้รับเชิญให้ไปร้องเพลงในพิธีสำคัญของสังฆมณฑลอยู่บ่อยๆ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเกิดขึ้นจนได้เมื่อสมาชิกใหม่คนหนึ่งร้องเพลงไม่ค่อยจะถูกจังหวะเอาเสียเลย หัวหน้านักขับร้องจึงแนะนำให้เขาลาออก แต่เพื่อนของเขาบางคนบอกว่า ควรให้โอกาสเขาปรับปรุงตัวสักระยะหนึ่ง ถ้าไม่ดีขึ้นจึงค่อยว่ากันใหม่ วันหนึ่งหัวหน้านักขับร้องตัดสินใจไปพบคุณพ่อเจ้าอาวาสและบอกท่านว่า “ผมทนไม่ไหวแล้ว ขอให้คุณพ่อเอาเขาออกไปจากกลุ่มนักขับร้องเสียที หรือว่าคุณพ่อจะให้ผมลาออกเอง ” เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้คุณพ่อเจ้าอาวาสจึงขอให้นักขับร้องคนนั้นมาพบและขอร้องเขาว่า “พ่อคิดว่าถึงเวลาที่ลูกควรจะลาออกจากกลุ่มนักขับร้องของวัดได้แล้ว ” นักขับร้องคนนั้นจึงถามว่า “ทำไมคุณพ่อคิดว่าผมควรลาออก?” คุณพ่อเจ้าอาวาสจึงตอบว่า “มีสัตบุรุษสี่ห้าคนมาบอกพ่อว่าลูกไม่มีศักยภาพในการร้องเพลง ” นักขับร้องคนนั้นจึงชี้แจงว่า “นั่นมันเรื่องเล็ก เมื่อเทียบกับภรรยาของคุณพ่อ เพราะมีสัตบุรุษห้าสิบกว่าคนมาพูดกับผมว่าคุณพ่อไม่มีศักยภาพในการเทศน์เอาเสียเลย พูดอะไรก็ไม่รู้” บทอ่านทั้งสามบทชี้ให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถทำให้ประชาชนธรรมดาเป็นผู้นำชาวดีและผู้ที่ทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จไปได้อย่างไรข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

บทอ่านแรกพูดถึงการเรียกประกาศกอิสยาห์ บทอ่านที่สองเกี่ยวข้องกับกรเรียกนักบุญเปาโล และพระวรสารเป็นเรื่องการเรียกนักบุญเปโตรและผู้ร่วมงานของท่าน ทั้งสามรู้สึกอย่างไรเมื่อพวกเขาตระหนักว่าตนเองอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า ? พวกเขาต่างรู้สึกว่าคุณเองไม่เหมาะสม ประกาศกอิสยาห์บอกว่า “วิบัติจงเกิดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากมีมลทิน อาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติริมฝีปากมีมลทิน ” (อสย5:6) นักบุญเปาโลรู้สึกว่าคุณเอง “ไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวก ” (1 คร15:9) ส่วนนักบุญเปโตรถึงกับกราบลงแทบพระชานุของพระเยซูเจ้าพร้อมกับทูลพระองค์ว่า “โปรดไปจากข้าพเจ้าเสียเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป ” (ลก 5:8) คนที่รู้สึกว่าคุณเองไม่เหมาะสมเป็นรูปแบบของคนที่ได้พบพระเจ้าแล้ว ตรงกันข้ามคนที่รู้สึกว่าคุณเองเหมาะสมและครบครันทุกอย่างเป็นรูปแบบของคนที่ไม่เคยพบและไม่รู้จักพระเจ้าเลย

เมื่อใครคนหนึ่งสารภาพความผิดบาปและความไม่เหมาะสมของตนเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยให้เขาหลุดพ้นจากสภาพนั้นและทำให้เขาสามารถรับใช้พระองค์ ในกรณีของประกาศกอิสยาห์เส

ภาพตบหนึ่งของพระเจ้าได้สัมผัสปากของท่านด้วยถ่านที่ลุกอยู่จากพระแท่นบูชาและบอกท่านว่า “ดูซิ สิ่งนี้สัมผัสริมฝีปากของท่านแล้ว ความผิดของท่านก็ถูกลบล้างแล้ว บาปของท่านก็ได้รับการอภัยแล้ว ” (อสย 6:7) ในกรณีของนักบุญเปโตร พระเยซูเจ้าตรัสกับท่านว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไป ท่านจะเป็นชาวประมงหามนุษย์” (ลก 5:10) เราจะเห็นว่าคุณสมบัติที่ทำให้พวกท่านเหล่านี้เหมาะสมสำหรับภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าไม่ได้มาจากพวกท่าน แต่มาจากพระเจ้า มันไม่ได้เป็นความสำเร็จส่วนตัว แต่เป็นพระพรของพระเจ้า นี่คือเหตุผลที่ทำให้นักบุญเปาโลพูดว่า “แต่ข้าพเจ้าเป็นอย่างที่เป็นอยู่ด้วยเดชพระพรของพระเจ้า” (1 คร 15:10)

นอกจากความรู้สึกที่ว่าตนเองไม่เหมาะสม ยังมีคุณลักษณะอีกอันหนึ่งที่ทั้งสามท่านมีเหมือนกันคือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์และการนำทางของพระเจ้า ทันทิที่ประกาศกอิสยาห์ได้ยินเสียงของพระเจ้าถามท่านว่า “เราจะส่งใคร? ใครจะไปแทนเรา?” (อสย 6:8) ท่านตอบทันทีว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย 6:8) ในกรณีของนักบุญเปโตรและเพื่อนร่วมงานของท่าน ผู้นิพนธ์พระวรสารบอกว่า “เมื่อพวกเขาหน้าเรือกลับถึงฝั่งแล้วละทิ้งทุกสิ่งติดตามพระองค์ ” (ลก 5:11) โดยปราศจากการหันหลังกลับ ส่วนนักบุญเปาโลได้ทุ่มเทให้กับงานที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าหนักกว่าคนอื่น แม้ว่าท่านจะบอกด้วยความถ่อมตนว่า “แต่มิใช่ข้าพเจ้า เป็นเพราะพระพรของพระเจ้าซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าที่ทำงาน ” (1 คร 15:10) การตระหนักถึงความไม่เหมาะสมและไร้ความสามารถของตนเองอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้เราเป็นเครื่องมือที่ดีของพระเจ้า เราต้องพร้อมและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์และดำเนินตามการนำทางของพระองค์ด้วย

เมื่อเราปล่อยให้พระเจ้านำทางเรา เราจะเห็นและสัมผัสความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เหมือนที่นักบุญเปโตรได้มองเห็นเมื่อท่านจับปลาได้จำนวนมาก ท่านและเพื่อนร่วมงานทำงานหนักทั้งคืน แต่จับอะไรไม่ได้เลย แนนอน ตลอดทั้งคืนพวกท่านทำงานอาศัยความรู้และความชำนาญของชาวประมงที่สะสมมาเป็นเวลาหลายปี พวกท่านรู้ว่าควรลงอวนที่ไหนและเมื่อไร แต่สิ่งที่พวกท่านได้รับคือ ความล้มเหลว แต่เมื่อพวกท่านทำตามคำแนะนำของพระเยซูเจ้าซึ่งดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ค้านความรู้สึกและเหลวไหลในสายตาของมนุษย์ ผลที่ตามมาคือ ความสำเร็จที่เกินกว่าจะจินตนาการได้

พี่น้องที่รัก เหมือนในอดีตที่ผ่านพระเจ้ายังทรงถามเราในวันนี้ว่า “เราจะส่งใคร? ใครจะไปแทนเรา?” (อสย 6:8) พระเจ้ายังทรงต้องการผู้นำศาสนทั้งชายและหญิงเพื่อไปประกาศข่าวดีแห่งความรักของพระองค์ในพระวิหารเหมือนประกาศกอิสยาห์ หรือในต่างแดนจนสุดปลายแผ่นดินเหมือนนักบุญเปาโล หรือใน

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

สถานที่ทำงานและนำเพื่อนร่วมงานให้มารู้จักและติดตามพระเยซูเจ้าเหมือนนักบุญเปโตร ถ้าเรารู้สึกว่าตนเองไม่เหมาะสมและไร้ความสามารถที่จะทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมาย จงรู้ว่าคนที่รู้สึกแบบนี้แหละที่พระเจ้าทรงใช้เป็นเครื่องมือของพระองค์ สิ่งที่เราต้องทำคือ บอกกับพระองค์ว่า **“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด”**(ออสย 6:8) ส่วนที่เหลือปล่อยให้พระองค์จัดการให้เรา แล้วพระองค์จะทรงทำให้เราเหมาะสมสำหรับภารกิจที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำเพื่อพระองค์ เหมือนที่พระองค์ได้ทรงทำกับประกาศกอิสยาห์ นักบุญเปาโล และนักบุญเปโตร **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**